

TIỆC THÁNH, BỮA TIỆC CỦA SỰ BÌNH ĐẲNG

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 11:17–34

“17 Trong khi tôi truyền lời cáo dụ này, chẳng phải khen anh em, vì sự nhóm lại của anh em không làm cho mình hay hơn mà làm cho mình dở hơn. 18 Trước hết, tôi nghe rằng khi anh em có sự nhóm họp Hội thánh, thì sanh ra sự phân rẽ; tôi cũng hơi tin điều đó. 19 Vì chắc trong vòng anh em phải có bè đảng, hầu cho được nhận biết trong anh em những kẻ nào thật là trung thành. 20 Vậy, khi anh em nhóm nhau lại một chỗ, ấy chẳng còn phải là Tiệc thánh của Chúa mà anh em ăn; 21 bởi vì lúc ngồi ăn, ai cũng nôn nả mà ăn bữa riêng mình, đến nỗi người nọ chịu đói, còn kẻ kia thì quá độ. 22 Anh em há chẳng có nhà để ăn uống sao? Hay là anh em khinh bỉ Hội thánh của Đức Chúa Trời, muốn làm cho những kẻ không có gì phải hổ thẹn? Tôi nên nói chi với anh em? Có nên khen anh em không? Trong việc này tôi chẳng khen đâu. 23 Vả, tôi có nhận nơi Chúa điều tôi đã dạy cho anh em: ấy là Đức Chúa Jêsu, trong đêm Ngài bị nộp, lấy bánh, 24 tạ ơn, rồi bẻ ra mà phán rằng: Này là thân thể ta, vì các ngươi mà phó cho; hãy làm điều này để nhớ ta. 25 Cũng một lễ ấy, sai khi ăn bữa tối rồi, Ngài lấy chén và phán rằng: Chén này là sự giao ước mới trong huyết ta; hễ khi nào các ngươi uống, hãy làm điều này để nhớ ta. 26 Ấy vậy, mỗi lần anh em ăn bánh này, uống chén này, thì rao sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến. 27 Bởi đó, ai ăn bánh hoặc uống chén của Chúa cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa. 28 Vậy mỗi người phải tự xét lấy mình, và như thế mới ăn bánh uống chén ấy; 29 vì người nào không phân biệt thân Chúa mà ăn bánh uống chén đó, tức là ăn uống sự xét đoán cho mình. 30 Ấy vì có đó mà trong anh em có nhiều kẻ tật nguyên, đau ốm, và có lắm kẻ ngủ. 31 Nếu chúng ta biết xét đoán lấy mình, thì khỏi bị xét đoán. 32 Song khi chúng ta bị Chúa xét đoán, thì bị Ngài sửa phạt, hầu cho khỏi bị án làm một với người thể gian. 33 Hỡi anh em, vậy thì lúc anh em hội lại để ăn chung với nhau, hãy chờ đợi nhau. 34 Ví bằng có ai đói, hãy ăn tại nhà mình, hầu cho anh em không nhóm lại để mà chuốc lấy sự đoán xét. Còn các việc khác, lúc tôi đến sẽ đoán định.”

Gợi ý bài học: Từ chương 11 đến chương 14, sứ đồ Phao-lô trả lời những vấn đề về sự thiếu trật tự trong các buổi nhóm thờ phượng của Hội Thánh Cô-rinh-tô. Nếu phần trước nói về sự thiếu trật tự liên quan đến cách ăn mặc của nam và nữ trong giờ thờ phượng, thì phần Kinh Thánh hôm nay đề cập đến vấn đề về Tiệc Thánh. Ngay từ khi thành lập Hội Thánh Cô-rinh-tô, Phao-lô đã dạy họ về Tiệc Thánh. Đối với người Cơ Đốc, Hội Thánh là nơi những người thuộc về Chúa Giê-xu nhóm lại để xác nhận rằng họ là dân sự của Đức Chúa Trời. Trong Tiệc Thánh, tín hữu cùng ăn bánh tượng trưng cho thân thể Đấng Christ và cùng uống chén tượng trưng cho huyết Ngài. Qua đó, họ bày tỏ sự hiệp thông với Chúa và với nhau. Tiệc Thánh là dấu hiệu cho thấy tất cả tín hữu đều thuộc về cùng một thân thể trong Đấng Christ. Thế nhưng

tại Hội Thánh Cô-rinh-tô, chính nghi lễ vốn nhằm bày tỏ sự hiệp một lại trở thành nguyên nhân gây chia rẽ.

Khác với phần nói về trang phục, ở đây Phao-lô không thể khen ngợi Hội Thánh. Trong các câu 17 và 22, ông dùng những lời rất nghiêm khắc để quở trách họ. Qua những thông tin được các đại diện của Hội Thánh báo lại, Phao-lô biết rằng trong lúc cử hành Tiệc Thánh đã xảy ra nhiều mâu thuẫn và chia rẽ. Phao-lô không ngạc nhiên, bởi trước đó Hội Thánh Cô-rinh-tô đã từng chia bè kết phái, cạnh tranh và so sánh lẫn nhau. Nay sự chia rẽ ấy tiếp tục xuất hiện trong Tiệc Thánh. Tuy nhiên, Phao-lô cũng nhìn thấy một ý nghĩa nhất định trong những sự phân rẽ đó. Giống như ngày phán xét cuối cùng sẽ phân biệt lúa mì với cỏ lùng, chiên với dê, thì những thử thách và xung đột trong Hội Thánh cũng bày tỏ ai là người thật sự sống theo ý muốn Đức Chúa Trời.

Để hiểu vấn đề, chúng ta cần nhớ rằng Hội Thánh đầu tiên chưa có các nhà thờ riêng như ngày nay. Các tín hữu thường nhóm họp tại nhà riêng. Tiệc Thánh không tách biệt như một nghi thức ngắn trong giờ thờ phượng, nhưng là một phần của bữa ăn chung giữa các tín hữu. Tại Cô-rinh-tô, những người giàu mang nhiều thức ăn đến. Tuy nhiên, họ không chờ những người nghèo hơn, đặc biệt là những người phải làm việc muộn hoặc là nô lệ trong các gia đình giàu có. Kết quả là người giàu ăn uống no nê, thậm chí say sưa trước. Còn người nghèo đến sau lại không còn gì để ăn. Trong khi một số người dư dật, những người khác phải chịu đói và xấu hổ. Tình trạng này lặp đi lặp lại khiến khoảng cách giữa người giàu và người nghèo trong Hội Thánh ngày càng lớn. Họ đến để dự Tiệc của Chúa, nhưng thực chất lại đang ăn "tiệc riêng của mình". Phao-lô nhắc họ nhớ lại ý nghĩa ban đầu của Tiệc Thánh. Tiệc Thánh bắt nguồn từ lễ Vượt Qua của dân Y-sơ-ra-ên, là dịp họ nhớ lại việc Đức Chúa Trời giải cứu họ khỏi Ai Cập. Chúa Giê-xu đã dùng chính bữa ăn đó để thiết lập Giao Ước Mới. Ngài giải thích rằng bánh và chén hương về sự hy sinh của chính Ngài trên thập tự giá. Vì vậy, Tiệc Thánh không chỉ là một bữa ăn. Đó là thời điểm Hội Thánh: Nhớ lại sự cứu rỗi mà Đấng Christ đã thực hiện. Nhắc lại trách nhiệm phải công bố sự chết và sự sống lại của Ngài. Bày tỏ sự hiệp một giữa những người đã được cứu. Khi cùng ăn một bánh, các tín hữu công khai tuyên bố rằng họ thuộc về cùng một thân thể trong Đấng Christ. Tiệc Thánh vừa là sự hiệp thông với Chúa, vừa là sự hiệp thông với anh em trong Hội Thánh.

Phao-lô không chỉ quở trách mà còn đưa ra giải pháp rất thực tế. Ông nói hãy chờ đợi nhau. Hãy cùng nhau ăn. Nếu quá đói thì hãy ăn trước ở nhà. Mục đích là để Tiệc Thánh không trở thành nguyên nhân dẫn đến sự phán xét và chia rẽ. Vì vậy, ông kêu gọi các tín hữu phải "xét mình" trước khi tham dự Tiệc Thánh. Điều này không có nghĩa là phải kiểm tra xem mình đã hoàn hảo hay chưa. Nếu chỉ những người hoàn hảo mới được dự Tiệc Thánh thì không ai trong chúng ta đủ điều kiện. Điều Phao-lô muốn nói là mỗi người phải hiểu rõ ý nghĩa của Tiệc Thánh, biết phân biệt đây không phải là một bữa ăn thông thường nhưng là nghi thức thiêng liêng liên

hệ đến thân thể của Đấng Christ. Nếu tham dự cách ích kỷ, vô tâm hoặc coi thường anh em mình, người đó đang làm mất đi ý nghĩa thật của Tiệc Thánh.

Người Cô-rinh-tô đã không hiểu đúng ý nghĩa của Tiệc Thánh. Họ để sự phân biệt giàu nghèo và lợi ích cá nhân làm tổn hại đến sự hiệp một mà Đấng Christ đã thiết lập. Vì vậy, Phao-lô nhắc họ nhớ rằng Tiệc Thánh không chỉ nói về mối liên hệ giữa cá nhân với Chúa, mà còn nói về mối liên hệ giữa những người cùng thuộc về Chúa. Ngày nay, Tiệc Thánh thường được cử hành như một phần riêng biệt trong giờ thờ phượng. Vì thế, chúng ta rất dễ chỉ nghĩ đến sự tha tội và sự cứu rỗi của cá nhân mình. Nhưng Tiệc Thánh còn nhắc chúng ta rằng tất cả những người cùng dự phần vào bánh và chén đều thuộc về cùng một thân thể. Do đó khi dự Tiệc Thánh, chúng ta không chỉ nhìn lên thập tự giá, mà còn nhìn sang anh chị em mình để nhớ rằng mình đang được liên kết với họ trong Đấng Christ. Tiệc Thánh kêu gọi chúng ta sống trong sự hiệp một, yêu thương, chia sẻ và nâng đỡ lẫn nhau, để Hội Thánh thật sự phản ánh thân thể của Đấng Christ giữa thế gian.

Câu hỏi áp dụng bài học:

Khi tham dự Tiệc Thánh, tôi chỉ nghĩ đến mối liên hệ cá nhân giữa mình với Chúa, hay tôi cũng ý thức rằng mình đang hiệp một với anh chị em trong thân thể Đấng Christ?

Có ai trong Hội Thánh mà tôi đang giữ khoảng cách, thành kiến hoặc chưa thật lòng yêu thương và thông công với họ không?

Tôi đang sử dụng những điều Chúa ban cho mình để phục vụ và chia sẻ với người khác, hay chỉ tập trung vào nhu cầu và lợi ích của riêng mình?

Lời cầu nguyện: “Lạy Chúa con yêu Ngài. Cảm ơn Chúa đã lập và ban cho Hội Thánh Tiệc Thánh. Qua Tiệc Thánh Ngài kêu gọi chúng con đến với Chúa, và cho phép chúng con được thông công với Ngài. Xin Chúa giúp con nhận biết thêm rằng con được kết nối như một với các thành viên khác trong Hội Thánh khi cùng chia sẻ bánh và chén trong một thân thể của Chúa. Xin ban cho chúng con sức mạnh để tiến bước vào sự hiệp một trong thân thể của Chúa. Con cầu nguyện trong danh Chúa Giê-su. A-men”